

DECIZIA nr. 208 / 16.03.2015
privind soluționarea contestației formulate de doamna **XXX**,
înregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr. XX/16.02.2015

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații a fost sesizată de către Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice cu adresa nr. XX/10.02.2015 înregistrată la D.G.R.F.P. București sub nr. XX/16.02.2015, cu privire la contestația formulată de doamna XXX cu domiciliul în București.

Obiectul contestației înregistrată la Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice sub nr. XX/05.02.2015 îl constituie Decizia de impunere anuală nr. XX/04.08.2014, prin care s-a stabilit suma de plată de X lei reprezentând diferențe de impozit anual de regularizat, emisă de către Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice și comunicată prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire nr. XX/11.09.2014.

De asemenea, XXX solicită anularea titlului executoriu nr. XX/27.11.2014, emis de către Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice în dosarul de executare nr. XX/40/80/X/2014/408010024745848.

Având în vedere dispozițiile O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de XXX.

1. Cu privire la Decizia de impunere anuală nr. XX/04.08.2014 referitoare la diferențe de impozit anual de regularizat în sumă de X lei, emisă de către Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice.

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații se poate investi cu analiza pe fond a contestației în condițiile în care contestatara nu a respectat termenul legal de exercitare a căii administrative de atac.

În fapt, Decizia referitoare la obligațiile fiscale nr. XX/04.08.2014 prin care s-a stabilit suma de plată de X lei, ce face obiectul contestației, a fost comunicată doamnei XXX prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire nr. XX/11.09.2014.

Prin adresa înregistrată la Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice a Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice București sub nr. XX/05.02.2015, XXX a formulat contestație împotriva Deciziei referitoare la obligațiile fiscale nr. XX/04.08.2014, prin care s-au stabilit diferențe de impozit rezultate din regularizarea anuală stabilite în plus în sumă de X lei.

În drept, speței îi sunt aplicabile prevederile art. 44, art. 68, art. 205 și art. 207 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează:

"Art. 44 - Comunicarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului căruia îi este destinat. În situația contribuabililor fără domiciliu fiscal în România, care i-au desemnat împuternicit potrivit art. 18 alin. (4), precum și în situația numirii unui

curator fiscal, în condițiile art. 19, actul administrativ fiscal se comunică împuternicitului sau curatorului, după caz.

(2) **Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie se comunică prin remiterea acestuia contribuabilului/împuternicitului, dacă se asigură primirea sub semnătură a actului administrativ fiscal, sau prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire.**

(3) Actul administrativ fiscal emis în formă electronică se comunică prin mijloace electronice de transmitere la distanță ori de câte ori contribuabilul a optat pentru această modalitate de emitere și de comunicare.

(4) În cazul în care comunicarea potrivit alin. (2) sau (3), după caz, nu a fost posibilă, aceasta se realizează prin publicitate.

Art. 68 - Termenele de orice fel privind exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor prevăzute de Codul de procedură fiscală, precum și de alte dispoziții legale aplicabile în materie, dacă legea fiscală nu dispune altfel, se calculează potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă.

Art. 205 - (1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

Art. 207 - (1) Contestația se va depune în termen de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, sub sancțiunea decăderii.”

De asemenea, speței îi sunt aplicabile prevederile art. 185 alin (1) din Legea nr.134/2010 privind Codul de Procedură Civilă, republicată, care stipulează: **“Când un drept procesual trebuie exercitat într-un anumit termen, nerespectarea acestuia atrage decăderea din exercitarea dreptului, în afară de cazul în care legea dispune altfel. Actul de procedură făcut peste termen este lovit de nulitate”.**

Din documentele aflate la dosarul cauzei, rezultă că Decizia referitoare la obligațiile fiscale nr. XX/04.08.2014, prin care s-a stabilit suma de plată de X lei a fost comunicată la domiciliul contestatarii cu scrisoare recomandată cu **confirmarea de primire nr. XX/11.09.2014**, iar contestația a fost depusă la Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice la data de **05.02.2015**, **nefiind respectat termenul de contestare de 30 zile prevăzut de legea specială în materie**, respectiv art. 207 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Se constată că doamna XXX nu a respectat termenul legal de contestare, **deși** prin decizie **i s-a adus la cunoștință** faptul că are posibilitatea de a o contesta în termen de 30 de zile de la data comunicării, la organul fiscal emitent.

Având în vedere faptul că aceasta a depus contestația după expirarea termenului legal, în condițiile în care normele referitoare la termenul de depunere a contestației au caracter imperativ, se reține că nerespectarea termenului de contestare face imposibilă antamarea pe fond a cauzei de către Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București.

În subsidiar, se reține că deși contestatara menționează faptul că nu i-a fost comunicată Decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate în România de persoane fizice pe anul 2013 nr. XX/04.08.2014, motiv pentru care nu are “cunoștință de obligația de plată restantă.” Din documentele aflate la dosarul cauzei reiese faptul că Decizia i-a fost comunicată la același domiciliu indicat și în contestație (București, str. Mitropolit Andrei Șaguna, nr. 84, sector 1), prin poștă cu scrisoare recomandată cu confirmarea de primire nr. XX din 11.09.2014, fiind astfel respectate prevederile **“Art. 2 - Raportul Codului de procedură fiscală cu alte**

acte normative (...) (3) Unde prezentul cod nu dispune se aplică prevederile Codului de procedură civilă” și **“Art. 44 - Comunicarea actului administrativ fiscal (...)** (2) Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie se comunică prin remiterea acestuia contribuabilului/împuternicitului, dacă se asigură primirea sub semnătură a actului administrativ fiscal, sau prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire” din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu **“Art. 155 - Locul citării - (1) Vor fi citați: (...)** 6. persoanele fizice, la domiciliul lor; în cazul în care nu locuiesc la domiciliu, citarea se va face la reședința cunoscută ori la locul ales de ele; în lipsa acestora, citarea poate fi făcută la locul cunoscut unde își desfășoară permanent activitatea curentă” și **“Art. 163 - Procedura de comunicare: (...)** (6) Dacă destinatarul nu este găsit la domiciliu ori reședință sau, după caz, sediu, agentul îi va înmâna citația unei persoane majore din familie sau, în lipsă, oricărei alte persoane majore care locuiește cu destinatarul ori care, în mod obișnuit, îi primește corespondența” din Legea nr.134/2010 privind Codul de Procedură Civilă, republicată.

În speță sunt incidente și prevederile art. 217 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care precizează:

“Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei.”

Ținând cont de faptul că termenul pentru exercitarea căii administrative de atac, prevăzut de art. 207 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, are caracter expres, nerespectarea acestuia fiind sancționată cu decăderea și reținându-se culpa procedurală în care se află contestatara, **urmează a se respinge ca nedepusă în termen** contestația formulată de doamna XXX împotriva Deciziei de impunere anuală nr. XX/04.08.2014, prin care s-a stabilit suma de plată de X lei.

2. Cu privire la contestația formulată împotriva titlului executoriu nr. XX/27.11.2014, emis de către Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice.

Cauza supusă soluționării este dacă D.G.R.F.P.B. prin Serviciul soluționare contestații se poate investi cu analiza pe fond a acestui capăt de cerere, în condițiile în care contestatara nu se îndreaptă împotriva unui act administrativ fiscal susceptibil de a fi contestat în procedura administrativă.

În fapt, prin contestația înregistrată la Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice sub nr. XX/05.02.2015, contestatara se îndreaptă și împotriva titlului executoriu nr. XX/27.11.2014.

În drept, art. 172 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, prevede:

“Contestația la executare silită

(1) Persoanele interesate pot face contestație împotriva oricărui act de executare efectuat cu încălcarea prevederilor prezentului cod de către organele de executare, precum și în cazul în care aceste organe refuză să îndeplinească un act de executare în condițiile legii.

[...]

(3) Contestația poate fi făcută și împotriva titlului executoriu în temeiul căruia a fost pornită executarea, în cazul în care acest titlu nu este o hotărâre dată de o instanță judecătorească sau de alt organ jurisdicțional și dacă pentru contestarea lui nu există o altă procedură prevăzută de lege.

(4) Contestația se introduce la instanța judecătorească competentă și se judecă în procedură de urgență.

Având în vedere prevederile legale mai sus enunțate se reține că D.G.R.F.P.B. nu se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere întrucât **competența materială de soluționare aparține instanței judecătorești**, motiv pentru care **se constată necompetența materială a Serviciului soluționare contestații din cadrul D.G.R.F.P.B.** privind capătul de cerere din contestația formulată de XXX împotriva titlului executoriu nr. XX/27.11.2014, emis de Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 155 alin. (1), art. 163 alin. (6) și art. 185 alin. (1) din Legea nr.134/2010 privind Codul de Procedură Civilă, art. 2 alin. (3), art. 44, art. 68, art. 172, art. 205, art. 207 și art. 217 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

DECIDE

1. Respinge ca nedepusă în termen contestația formulată de doamna XXX împotriva Deciziei de impunere anuală referitoare la diferențele de impozit anual de regularizat nr. XX/04.08.2014, prin care Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice a stabilit diferențe de impozit rezultate din regularizarea anuală stabilite în plus în sumă de plată de **X lei**.

2. Constată necompetența materială a Serviciului soluționare contestații din cadrul D.G.R.F.P.B. asupra capătului de cerere din contestația formulată de doamna XXX împotriva titlului executoriu nr. XX/27.11.2014, emis de Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată în termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul București.